

Το έμβολο της «Νίκης».

Μέλη της ομάδας εργασίας: Αθηνά -Ελένη-Μαριάννα -Χρήστος -Φιλιώ

Με πήραν μετάλλευμα από το Λαύριο. Το ταξίδι ξεκίνησε για το καμίνι στον Κεραμεικό. Μέρες πέρασαν πάνω στις ράχες ζώων. Έφτασα στο χυτήριο όπου έκαιγε. Το καλούπι ήταν έτοιμο. Δεν ξέρω τι θα γίνω...Και να, με έριξαν σε ένα καλούπι εμβόλου. Το κερδί έλιωσε. Πήρα τη θέση μου. Δεν ήξερα αλλά το άκουσα. Είμαι πλέον ένα έμβολο.

Ακούω θόρυβο..Φοβάμαι, δεν ξέρω!

Βήματα ακούγονται ..εργάτες ,δούλοι, με παίρνουν και με φορτώνουν σε μια άμαξα. Οι τροχοί τρίζουν το ταξίδι ξεκινά, τείχη γύρω μου ,τα μακρά είναι αναρωτιέμαι;

Πού με πάνε; Λέτε οι φόβοι μου να βγουν αληθινοί. Φτάνουμε φωνάζει ο δούλος.

Πού φτάνουμε αναρωτιέμαι .Μα φυσικά στο ναυπηγείο...Κάπου κοντά στο Φάληρο θα είναι. Πριόνια ακούγονται, καρφιά ,χάλκινα σαν και μένα, πλάνες...

Ο αρχιναυπηγός δίνει οδηγίες. Με αφήνουν κοντά στην πλώρη. Τί θα μου συμβεί; Τι θα μου κάνουν; Ένα πλοίο είναι δίπλα να ,έτοιμο. Τι έκπληξη! Πόσο όμορφο είναι! Υπέροχο θα έλεγα.

Μυρίζει ρετσίνα που με μεθά. Με σηκώνουν, ταλαντώνομαι, δεν ταιριάζω στα αρχικά σχέδια.

Φωνές ακούγονται. Με ξανακατεβάζουν ...Παίρνουν μέτρα. Τι θα μου κάνουν δεν ξέρω...

-Βάλε δυο κομμάτια από δεξιά.

-Μα το βάρος είναι μεγαλύτερο!

-Ένα κομμάτι ξύλο, λέει ο ναυπηγός.

-Πλάνισε το λίγο, τώρα ταιριάζει γάντι...

Ακούγεται ο τριήραρχος... Να επενδυθεί η τρόπιδα. Με ξαναπαίρνουν. Με τοποθετούν. Η τελική μου θέση τέλεια. Πάνω μου γράφει «Νίκη». Δεν ξέρω ποια είναι αυτή... Θα τη γνωρίσω αργότερα λέω μέσα μου. Ο κελουστής εκτελεί τις εντολές του κυβερνήτη. Κόβονται τα σχοινιά από λινάρι, γλιστρώ στο νερό. Δροσίζομαι επιτέλους! Θόρυβος γίνεται.

Παρουσιάστε...Η φρουρά αποδίδει τιμές.

Ο ναυπηγός μαζί με τον εργολάβο παραδίδει στον τριήραρχο.

Καλοτάξιδο! Καλοτάξιδο!

Καλοτάξιδο, φωνάζουν και οι κωπηλάτες μαζί με τους οπλίτες.

Ανήκω πλέον στον Αθηναϊκό στόλο. Τι τιμή! Ο κυβερνήτης βρίσκεται στο πηδάλιο. Ο καιρός είναι καλός. Το ταξίδι ξεκινά. Πόσο μελωδικά ακούγεται ο αυλός δίνοντας το ρυθμό ο τριηραυλίτης. Πλέουμε ο πρωράτης στέκεται στην πλώρη. Μα να στο βάθος το Σούνιο. Ο ναός του Ποσειδώνα στέκεται περήφανος και μας χαιρετά. Οι κωπηλάτες με ιδρωμένα μπράτσα τραβούν κουπί με όλη τους τη δύναμη.

Ευτυχία...

Είναι φανταστικά!

Βρέθηκα στο βυθό του Αιγαίου Πελάγους....

Τώρα περήφανα στέκομαι στην προθήκη του Αρχαιολογικού Μουσείου Πειραιά.